

Ingveig Vangen

Bygdemaleren Brostrup Müller

En periode på 1800-tallet hadde presten Brostrup Müller embete på Tynset. Sønnen hans, Johannes Mathias Müller, var født i Skogn i Trøndelag. Han bygde opp garden Berget på Brandvoll i 1849.

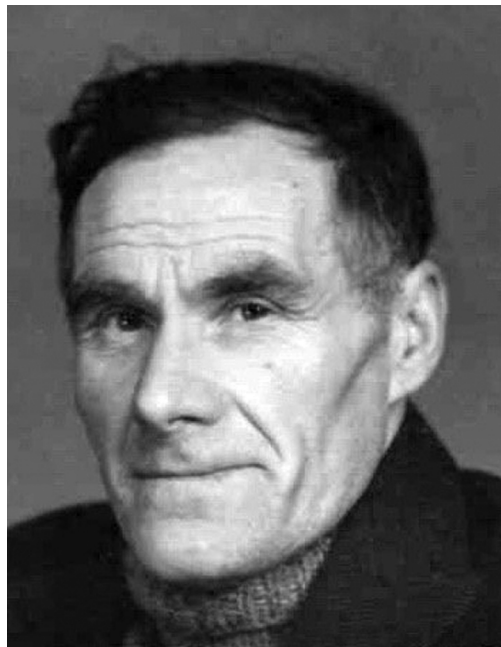
«Innunder Berget ved Tronfjellets fot, ved bredden av Glåma, – her slo han rot», står det i heftet *Med røtter mellom Tron og Jutul-hogget, Egnundal og Savalsjø*.⁽¹⁾

Johannes gifta seg med Margrete Jørgensdatter Bjørn fra Haugen i Fådalen og de ble foreldrene til Anne Marie. Hun fødte gutten Brostrup 29.11.1889, og det er han denne historia skal handle om.

Brostrups far het Paul Toreson Strøms-engløgken. Han emigrerte til Amerika før Brostrup ble født. Mora, Anne Marie, døde da Brostrup var 6 år gammel. Mormor Margrete døde to år senere. Slik ble det til at Brostrup kom til garden Haugen i Fådalen i ung alder og vokste opp hos gammeltante og gammelonkel Kristiana og Lars på Haugen, hans mormors søsken.

Brostrup fikk skjøte på garden Haugen i 1910 og gifta seg ti år senere med Petra Olesdatter Viken (f. 1896) fra Aursunden. Sammen drev de bruket til 1928. Fem av ungene ble født her. I 1928 måtte de, som så mange andre, gå fra garden. Pengene strakk ikke til og garden gikk på tvangsauksjon, dette til stor sorg i familien.

I mellomtida hadde de bygd opp seter i Tjønnullia innafor Haugfjellet i Fådalen. Hel-

Brostrup Müller (1889-1969). Eier: Tynset Foto

digvis gikk ikke setra med i tvangsauksjonen. Sommeren 1929 flytta hele familien til Langsletta på Kvikne. Denne garden hadde stått øde en periode. De to eldste ungene gikk på skole på Kvikne. Men det ble bare med dette ene året. Da sommeren kom, flytta de til seter i Tjønnullia, men i fire vintre bodde de på Prestvangen i Fådalen. Siste året før det ble gardskjøp bodde de hele vinteren på setra i Tjønnullia. Herfra har ungene mange gode og spesielle minner. Det ble en vinter med mye skilek, hopping i sjøllagde

⁽¹⁾ M. Steimoeggen: *Med røtter mellom Tron og Jutulhogget, Egundal og Savalsjø*, 1999

hoppbakker og bruk av ski til og fra skola. De forteller om rypefangst, lek ute i det fri, hestekjøring i jula (julkut) og et godt og nært samhold i familien. Leif, den eldste sønnen skriver: «Å, min barndoms tid, hvor skjønn du var. Jeg minnes deg og har deg kjær. La meg bare nå få si, du var så lys, du var så bli».

I 1934 ble bruket Brenvang i Fådalen solgt på auksjon. Petra og Brostrup la inn bud og fikk tilslaget. De fikk auksjonsskjøte på Brenvang (120,11) i 1937. Her sto flere hus, men de fleste var i dårlig forfatning. De bodde noen år i sommerstua, men så hadde Arnt Vangen ei gammel tømmerstue stående på Prestvangen i Fådalen som de overtok. Den kom opprinnelig fra Bortistu Neby på Tynset. Tømmerstua var i en etasje og med få vinduer. De sagde ut til åtte vinduer og brukte tømmeret som ble sagt ut til å lage en halv etasje ekstra. Alt tømmer måtte utnyttas. Først i 1945 fikk de innreda loftet, forteller sønnen Kjell Olav. Buret var i god stand og ble ivaretatt, mens mange bygninger måtte rives. Brostrup fikk virkelig brukt sine evner som tømmer og snekker.

Petra og Brostrup fikk sju unger. De to yngste ble født på Brenvang.

Sønnen Kjell Olav fikk skjøte i 1960 og gifta seg i 1968 med Bett Mary Sandli fra Alvdal. En av sønnene deres, Kristoffer, overtok garden i 2001.

Brostrup var en flink og ivrig jordbruker, står det i bygdeboka. Sammen med Petra fikk han «Ny jords diplom» for alt nyrydningsarbeidet som de hadde utført på Brenvang. Men Brostrup hadde også andre kvaliteter.

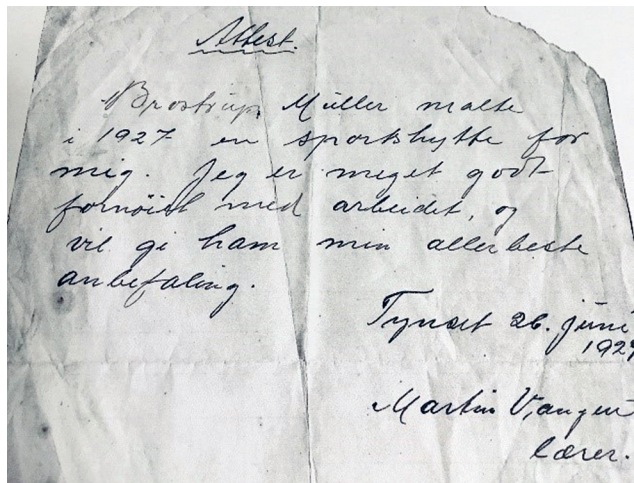
Vilje og muligheter

Brostrup var en dyktig håndverker. Han var, som tidligere nevnt, tømmer og snekker, men det var spesielt maling og dekorering

han interesserte seg for. Dette ble ei attåt-næring. Rundt om i distriktet fikk han i oppdrag å male bilder, dører, vegger og skap. Han tok også på seg husmaling.

Brostrup malte nok mest etter at familien flytta til Brenvang. Sønnene Kjell Olav og Leif forteller at han ofte satt heime på kveld og nattestid og malte.

De forteller om en gang dyrlege Mærk var på besøk. Brostrup satt og malte et bilde da han kom til gards. «Slutt med dette toilet! Åffer reis du itt` tæ Frankrike og tæ deg utdanning?» utbrøt godeste Mærk som var vel kjent for sin direkte tale.

Dette skrevet fant Kjell Olav i saker etter sin far. Kanskje har Brostrup hatt tanker og ønsker om å skolere seg videre? Men familien hadde lite å leve av, og en form for utdanning var rimeligvis helt uaktuelt.

Men han tjente noen kroner ekstra som bygdemaler. Brostrup fór mye rundt om i bygdene og malte. På sommeren brukte han sykkel eller han gikk. Var han lengre avsted og jobben omfattende, måtte han ligge borte til arbeidet var utført. Etter at mjølkebiler ble satt i rute brukte han sikkert dem.

Det er samtidig klart at uten Petras innsats heime på Brennvang kunne ikke Brostrup utøvd malinga si slik som han gjorde. Brostrup kunne være borte heimefra hele uka i sammenheng med malingsoppdrag. Dette ville være utenkelig uten at Petra tok hånd om hus og heim og ikke minst dyrestell heime i Brenna, som bruket ble kalt i dagligtale.

Teknikker

En stor del av Brostrup Müllers produksjon er større og mindre malerier. Disse ble malt «på fri hånd», uten bruk av hjelpemidler. Et unntak fra dette er maleriene av garder, hvor det hendte at han brukte fotografier av motivet som støtte.

Det ser ut som han helt fra starten malte på underlag av finer som ble listet opp på veggen. Etterpå ble ramma eller lista rundt marmorert eller ådret. Senere brukte han delvis huntonitt som underlag for malinga si. Den er bøyelig og kan festes på krumme flater, for eksempel på fronten av peisen.

Brostrup brukte også rosemaling. Dette er en variant av frihåndsdekoren. Han rosemalte på møbler og bruksting, og i to tilfeller har jeg sett rosemaling på glassdører som hørte til skrivebord og buffet. Rosemalinga hadde blomstringstida si fra sent på 1700-tallet og til midt på 1800-tallet, og ble vakt til live igjen rundt århundreskiftet.

Noe som virkelig kjennetegner Brostrups produkter er dyre- og naturmotivene hans, og at motivene er fra de fire årstidene.

Brostrup brukte gjerne en teknikk som kalles ådring eller åring på brystpanel, bilderammer og møbler. Ådring ble brukt for å etterlikne finere treverk som flammebjørk og eik. Dette var edlere tresorter som folk ikke hadde råd til å kjøpe, eller muligheter til å få tak i. Effekten ble oppnådd ved at en

først malte en nyanse av en farge, lot denne tørke helt eller delvis og så påførte en mørkere nyanse av samme farge. Laget ble bearbeidet slik at det lysere laget skjøn gjennom. Dette for å skape illusjon av åringer i mørkt treverk.

Sønnene forteller at han brukte en langhåret kost og en hard gummiplate med innskårne hakk som han beveget nedover møbelet eller panelbordet. De forteller videre at Brostrup blanda malinga si sjøl for å få de fargene han ønska.

Brostrups malerskrin. Poser med ulike fargestoff hadde hvert sitt rom.

Jon Brønne skriver i boka *Dekorasjonsmaling* at 1700-talls-marmoreringen fikk en renessanse i mellomkrigstida (1918-1940). Det var i denne perioden og videre utover at Brostrup malte. Nettopp marmorering brukte han mye.

Teknikken er i prinsippet den samme som for ådring, men målet er å etterlikne et annet materiale, nemlig marmor. Med en kombinasjon av pigmenter og gjennomskinnelige lag lagde Brostrup «den mest ekte marmor» som du kan tenke deg.

Som en kuriositet kan nevnes at en finner bruk av marmorering i land hvor

marmor var i bruk som vanlig bygningsmateriale. En av grunnene var at det var rimeligere å marmorere enn å bruke ekte marmor. Men til tider har dekorasjonsmalerens status vært høyere enn statusen til snekkere og stenhoggere. Dette resulterte i at en kan finne ekte marmor overmalt med marmorering og innredningsdetaljer i ekte eik ådret i eikeådring.

Brostrups palett.

Når og hvor malte Brostrup?

Her presenterer jeg produktene hans i det jeg tror er kronologisk rekkefølge. Vurderingene er basert på samtaler med nåværende eiere og opplysninger fra Brostrup Müllers dagbøker ført i perioden 1950 – 1965. Her skrev Brostrup opp hvor han malte, men bare unntaksvis hva han malte. Noen ganger noterte han honoraret han fikk for arbeidet.

Dagbøkene forteller at han malte svært mye de første åra på 1950-tallet. Nesten all denne malinga foregikk på garder rundt om i Fådalen og på Fåset. Han hadde noen store malingsoppdrag på Fåset og Fådalen skoler uten at jeg kan redegjøre for hva han malte, utover at han skrev i ei av dagbøkene at han malte tavler og bokskap. Leif og Kjell Olav forteller at han malte kulisser når skoleungene skulle spille teater. Antagelig var

det også mye vedlikeholdsmaling ute og inne.

Men Brostrup var en travel mann. Av dagbøkene kan jeg lese at han malte rundt om i de nærmeste bygdene, men han dro ikke langt avsted.

Det var gardbruker han var. Enhver årstid bød på jobber for bonden. Og mellom de store arbeidstaka malte Brostrup. Noen ganger større jobber med møbler som han stort sett malte der de hørte heime, samtidig som jeg leser at han malte en del male-rier og mindre ting heime i Brenna.

En av Brostrups dagbøker.

Ifølge dagboka hadde han en stor jobb hos dyrlege Mærk. Kjell Olav Müller kan bekrefte at arbeidet hos Mærk var maling av hus. Mange av bygdemalerne var kanskje nettopp husmalere i utgangspunktet, så fikk de etter hvert tid og råd til å arbeide mer som kunst- og dekorasjonsmalere.

Det er ikke bestandig lett å finne ut når han malte de ulike tingene, men på noen møbler ser vi at han har malt årstallet. Årstallet kan også være notert ned i en annen sammenheng. Amund Spangen sier at folk kunstnerne sjelden signerte arbeidene sine. Oftere ser vi at de som bekosta deko- ren fikk navnet sitt malt med flotte bokstaver. Om Brostrup signerte, brukte han initialene Br. P. Müller.

Vi finner malte produkter etter Brostrup fra et tidsrom på 40 år. Han malte til han var langt oppe i 70-åra. Brostrup døde 80 år gammel i 1969. De eldste dokumenterte arbeidene er fra Kvitsten på Savalen datert 1927. Sannsynligvis malte han også før den tid. Det er naturlig at de første oppdragene hans var i nærmiljøet. Han er rikt representert i heimbygda Fådalen og i nabobygda Fåset. Men han hadde også malingsoppdrag på Tynset, vi vet han malte på Kvikneskogen, ved Aursunden og visstnok på Ulsberg.

Brostrup var en god venn av min far, Martin Vangen. Deres bekjentskap gikk tilbake til tidlig barndomsalder i Fådalen. Far bygde seg ei jakthytte i Sjølia ved Savalen som han kalte Kvitsten. Brostrup malte hele stuerommet i 1927: tak, veggflater, paneler, listverk, dørblad og to skap.

Sperretaket med mønsås var lys grått, og øverste del av veggene lys beige. Brystpanelet var ådret i mørkebrune nyanser og avsluttet øverst i ei smal hylle som løp rundt hele rommet. Gulvet var brunmalt. Fire store paneler med veggmotiver hadde marmorerte omramminger som også gikk igjen på et hjørneskap. På en vegg henger et mindre veggskap.

Det ene veggmotive er Sigmund Bresteson i kamp med bjørn. Brostrup hadde lest i Færøyingesagaen om Sigmund og Tore som søkte tilflukt hos den fredløse Torkell Turrafrost (Barfrost), sannsynligvis på Borkhus i Faldalen. Her bodde de i fem år inntil de oppsøkte Håkon Jarl på Lade, som senere tok hånd om ungguttene. Dette ville han male!

De andre veggmaleriene har motivene tiurleik, fjellandskap med foss og hestefølge, og elg ved fjellsjø.

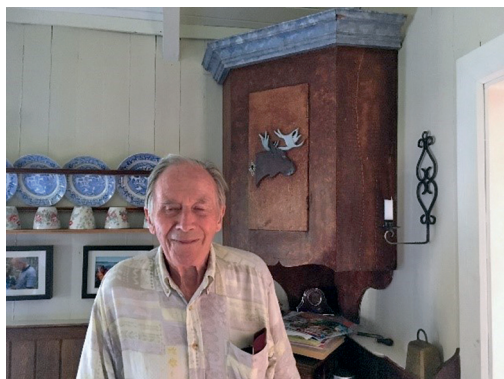
*Slik fortonte Sigmund Brestesons kamp med bjørnen seg. Ifølge sagaen skjedde dette i skogen nord for bostedet til Torkell Turrafrost.
Foto: Ellen Hoel.*

Brostrup malte også innsida av stuedøra. Et lignende motiv finnes også i saubua i Mehøkvølvet. Det er trollet som leter etter kjerringa si. Slik går folkevisa:

*Har du sett noe til kjerringa mi?
Langt nord i leitom
Går og gjeter geitom!
Svart hatt, rau stakk, lita, gamal, låghalt! (2)*

Leif Müller, en av sønnene til Brostrup, sammen med Knut Morten Vangen, sønnesønnen til vennen, Martin Vangen, betrakter motivet av trollet som leter etter kjerringa si.

Leif Müller foran hjørneskapet som faren malte på Kvitsten.

På Moan Øvre bodde Kornelie Olesdatter Byggmester, som var søster til Brostrups kone Petra. I 1907 fikk Kornelie skjøte på garden og drev den sammen med mannen, Kasper Byggmester. Ekteparet hadde to pleiebarn, Borghild Marie, Brostrups førstefødte, og Lars Wagenius, May Kari Wagenius Distads far.

Det er Lars Kjetil, sønnen til May Kari Wagenius Distad og Olav Distad, som driver garden i dag. De har seter på Moanlangsetra hvor Brostrup har malt dør og dørspill.

Brostrup malte garden i 1934.

Brostrup har malt Kornelie og Kasper som kommer kjørende til gards. Også denne garden har forandra seg. Mange hus er revet, noen er flytta og nye hus har kommet til.

I 1934 flytta Brostrup og familien til Brenvang. Bildet ble malt noen år senere.

Foto: Bjørn Brendbakken.

Petra, kona til Brostrup, malte visstnok ikke, men hun var god til å skrive både sanger og dikt. Til 50-årsdagen til Einar S. Sagvang, far til svigersønnen, skrev Petra dette diktet på vegne av hesten til Einar, mens Brostrup malte bilde av hesten. Den bar navnet Svarten. Bildet henger hos Eivind Brendbakken og ble malt i 1936.

Svarten. Foto: Bjørn Brendbakken.

Kjære husband!

*Til lykke med dit femti år
Sjå, ker tankefull ei står
Du sa i dag du bort`reist var
Ei skjønne nok du heme var
Du reiser ei fra mei*

*Her samles mange venner nu,
Men ingen er som ei og du,
Me trutt i over tyve år
har slitt i lag fra vår til vår
Og alltid være venner*

*Vår alder ingen godt forstår
tviler kanskje, på vårt hår,
men ellers er vi kjekk og go
er stramme karer begge to
me lev nok lenger sammen*

*I kveld de takker, går sin veg,
men atte, bli nok ei med dei
og når engang vi skilles må
det billed skal på veggen stå
til minne om mit liv*

Svarten, Petra Müller

Hans kjære Tjønntlia ble også malt.

Dette bildet henger heime hos sønnen Leif. Kjellvor og Leif fikk det i bryllupsgave av Petra og Brostrup i 1946. Dette var et motiv som Brostrup likte godt. Han har mange malerier herfra. I Tjønntlia har han nok kost seg med penselen. Her har han også malt et framskap og spel i dørene.

I tømmerstua som de satte opp i Brenna malte Brostrup brystningspanelet i stua i en rødbrun farge. Han malte direkte på

finérplater og monterte maleriene over brystningspanelet og delvis over vinduene. Maleriene ble rammet inn med kraftige lister, ådret i en mørkebrun farge. Listverket gikk ned til golvlista rundt hvert bilde og delte derved opp brystningspanelet i felt. Dette arbeidet gjorde Brostrup i januar i 1950. «Rosemaling i stuen hjemme», skriver han i dagboka.

I 1956 kom journalister fra Hamar Arbeiderblad på besøk til Petra og Brostrup, sitat:

Hele øverste delen av veggen rundt hele stua var gjort til en flott dekorasjon som framstilte de forskjellige tidsrom i hans virksomme liv. Det knyttet seg ett eller flere minner fra hans opplevelsrike tid til hvert bilde, samtidig som de viste samtlige måneder i året. ⁽³⁾

Et glimt av stua på Brendbakken før den ble renoveret. Malt på finer med ådret omramming. Foto: Kristoffer Müller.

Brostrups malerier inn i «ny» stue

Sønnesønnen, Kristoffer, som bor i huset i dag, har gått skikkelig til verks. I 2001 tok han ned hele huset, gravde og støpte ny grunnmur og la det opp att slik det sto tidligere. I tillegg bygde han ut fronten på huset. Han malte opp att hele stua innvendig i ei lys farge. Helhetsinntrykket forandret seg, men bestefars malerier er montert opp att slik de sto helt fra starten, på alle fire veggene i stua.

⁽³⁾ Hamar Arbeiderblad 26.03. 1956

Motivene i hjørnet er fra Viken, Petras heimgard ved Aursunden, og fra setra som hører garden til.

Sønnene til Brostrup forteller at faren hadde en spesiell interesse for sau og sauehold. De hadde sauen sin i Mehøkvølvet om sommeren. Om våren, når de fulgte sauen til fjells, snakka han med sauene, og han kunne styre dem med enkle håndbevegelser, forteller de. Maleriet over vinduet (se bildet over) viser sauflokken i Haugen.

Brostrup har malt Kristiana som gjeter kua oppi Haugen. Kristiana står helt til venstre i maleriet.

Det er mange motiver fra arbeidslivet som han kjente til fra Fådalen, Brydalen og ved Aursunden – tømmerkjøring, fløting i Fåa og kjøring av måsså. Mange bilder viser Brostrups kjærlighet til dyr og natur og miljøet han vokste opp og levde i. Det er lett å

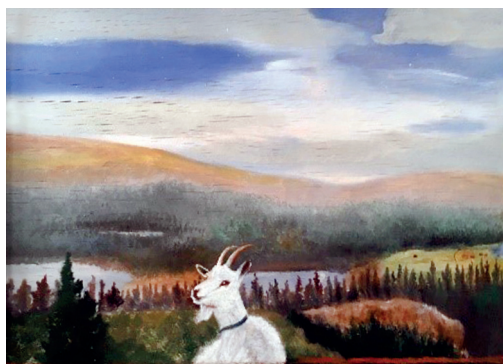
Her er tre måssåkjørere. Ola og Jens Brendvang på de to første hestene. Den tredje er ukjent. I bakgrunnen ser vi rypejegrene Brostrup Müller og Anders Vangen Jordet.

Kjell Olav Müller, Brostrups sønn. Bildet på veggen over ham viser tømmerkjøring i Brydalen. Fra venstre ser vi Hans Vangen og Arnt Vangen som laster tømmer, Brostrup sjøl kommer kjørende, og foran til høyre Anders Vangen Jordet.

drømme seg bort i Brostrups naturbilder. Fargetonene i bjørkeskogen, lia som speiles i fjellsjøen, lyse, tørre måssårabber på snau-fjellet, kvite, slakke voler: Alt dette er lett å kjenne att for en Nord-Østerdøl.

Geitebukk ved Sparsjøvollen.

Brostrup hadde et spesielt forhold til traktene ved Sparsjøvollen. På Sparsjøvollen drev Arne Christensen en pelsdyrfarm. Brostrup ble i ungdomsåra engasjert av Christensen til å sette opp rovfuglfeller for å ta hauk, våk, ørn m. fl. Disse fellene måtte ha jevnlig ettersyn. Kjell Olav mener å huske at faren fikk 25 kroner pr. år for denne jobben. Christensen sjøl fikk sikkert honoraret for hver rovfugl han leverte.

I 1947 var Brostrup mye hos Aslaug og Leiv Løkken på Fåset. Sønnen Olav Magnar, født i 1944, minnes at Brostrup malte. Han studerte motivet godt utendørs og lagde seg skisser før han malte et maleri av garden på huntonit.

Dette var montert på kleberstenpeisen i stua. Da den gamle stuebygninga ble revet, ble maleriet fra peisen demontert, «brettet ut», og satt i ramme på veggen i nybygget. Han malte også møbler, som et stort framskap og et skatoll. Ifølge dagboka utførte han malingsarbeidet i 1950.

I 1950 malte Brostrup hos Ingebjørg og Lidvin Fiskvik på Fåset. Ifølge dagboka var han på Fiskvik flere ganger i løpet av året 1950. Han malte også her i 1953 og -56. Hva han malte når vet vi ikke. Han malte et framskap og ei kiste, og mindre ting som grautdylle og melkebunk (-53). Han lagde ei tegning av husfrua sjøl, Ingebjørg, så sent som i 1961.

Framskap på Fiskvik.

Han har brukt marmorering både på skapkrona og på bakveggen på skapet. Fargene i marmoreringa var ofte nyanser av blått og grått. På denne skapkrona ser vi at farger som rødt, gult og grønt er blitt brukt.

En dekorativ rose har fått en sentral plass på framskapet.

Kiste på Fiskvik. Maling på lokket, leddiken og inne i kista er av eldre dato. Brostrup har bare malt kista utvendig.

Kista her er et eksempel på eldre innvendig maling som Brostrup har valgt å ikke overmale. I rankeleddsmalinga i lokket er det brukt mørkeblå farge mot kvit bakgrunn. Den har store likhetstrekk med kister malt av Jon.S. Østgaard og Sønvis Olssønn Holemoen. Dette kommer jeg tilbake til.

Fra dagboknotater sommeren 1950 kan vi lese at Brostrup også malte på den nyoppbygde setra til Ingebjørg og Lidvin Fiskvik. I ni dager var han på Fiskvikvangen ved Savalen og malte stoler og dører og marmorerte dørkarmen. Han malte også peisen i seterstua hvor motivet var trollet som sto på Savalkletten og så ned på setervangen. Han malte også mindre ting som grautdylle og butt.

I januar og februar 1950 arbeidet Brostrup, ifølge dagboka, mange dager hos Olav Dalen. Jeg har besøkt Oddvar Dalen som eier garden i dag.

På garden står det også et ådret framskap og et hjørneskap.

Det nederste motivet på skapveggen er Dalen i 1950, i midten ser vi setra Dalsvangen ved Savalen og Tronfjell øverst.

Empireskatoll med overskap. Her er mange teknikker tatt i bruk: Marmorering på listverket, ådring av sjølve skapet, forgylling av krone, roser sentrert på dørbladene og to rosenkranser på lokket.

Høsten 1950 hadde Brostrup en stor malingsjobb hos Asbjørn Dalvang, som var både venn og nabo. Disse karene omgikkes ofte. På Dalvang har han malt et framskap i en mørk rødfarge med marmorert krone og listverk samt blomster i dørspeilene. Han har malt garden og ådret fire stoler, to pidedestaller, to nattbord, et lite skap, en butt og en bilderamme. Dette var gjenstander som Asbjørn lagde på snekkerskola på 1930-tallet.

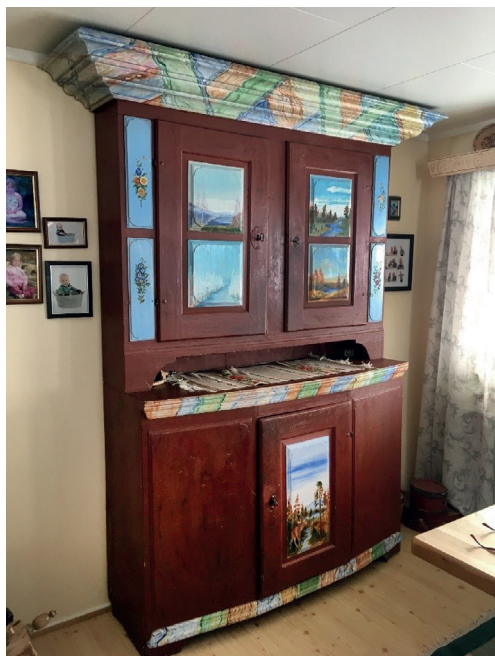
Gardsbilde av Dalvang malt i 1950 slik garden så ut i 1910.

Brostrup malte også på Fåsetbru. Her malte han golvklokke og et framskap. Ifølge dagboka til Brostrup var han hos Olav Fåsetbru i mange dager i november og desember i 1950. Det er sannsynlig at han malte dette da.

Golvklokke på Fåsetbru.

Brostrup har malt hos Morten Øien, står det i dagboka. Dette skjedde også i 1950, et særdeles produktivt år for Brostrup Müller.

Dette framskapet malt i 1950 står i huset til Inger og Nils Sverre Øien.

Maleri av garden Øien. Brostrup hadde visstnok et bilde å støtte seg til.

Sønnesønnen til Morten Øien, Morten Steinar, er gardbruker på Øien i dag.

I sju dager først i juni 1950 var Brostrup hos Nils Brukroken og malte. Han malte golvklokke og bilde av garden. Noen år senere malte han enda et bilde av den.

I dag er det Ivar Ystad som eier Brukroken.

Brukroken Nordre.

Øvre del av golvklokke.

Brostrup malte også hos Kristoffer Larsen på Dalsmoen. Dateringa på gardsbildet

kan tolkes til 1951. Dagboka fra dette året er borte, så det kan ikke kontrolleres. Han malte bilde av garden, golvklokke, framskap og ei kiste.

Dalsmoen.

I speilet nederst maler Brostrup hestekjøring på Glomma. Han tar ellers i bruk de fleste teknikker.

I alle speilene og på skapkrona har Brostrup brukt marmorering. Skapet forøvrig er malt ensfarget.

I dag er det Ole Kristoffer Løkken som er gardbruker.

I 1952 malte Brostrup på Hindalshaugen, eller Skomakerhaugen som garden ble kalt. Toralf E. Klettvang var gardbruker på dette tidspunktet. I dag er det sønnen Kjell Eiliv som eier stedet. Han var fem år da Brostrup var der og husker at Brostrup sto nede i bakken på sørsida av husa og malte garden med Fåsten i bakgrunnen. Han malte også setrene på Storvangen. Dette bildet ble montert på peisen i gammelstua som nå er revet. Men maleriet har fått et nytt liv på fronten på peisen i det som tidligere var baksthus, nå overnattingsrom for gjester. Begge bildene er malt på huntonit. Han malte også et skatoll.

Ådringa kan være etterligning av flammebjørk. Skatollet på Skomakerhaugen og hos Olav Magnar Løkken er ganske likt ska-

Peisen i baksthuset.

Skatoll malt på Fremmergård i 1953.

Skomakerhaugen.

tollet på Fremmergård med ådring og naturbilder.

I dagboka til Brostrup står det (april - 53): «Ferdig med skabmaling hos Leif Leteng». Her malte han hjørneskap og framskap i 1956. Ketil Leteng eier garden i dag.

I 1953 bygde Borghild og Magne Vangen hus på Fåset. Etter innflytting malte Brostrup ei dør. Magne har fortalt at de satt på kjøkkenet og åt middag etter at Brostrup var ferdig med malinga. Men plutselig spratt han opp og malte trollet med raske strøk.

Hjørneskap, hos Ketil Leteng, ådret og marmorert.

Under senere restaurering ble døra tatt vare på, og henger i dag på peismuren uten anna funksjon enn å forlyste!

Foto: Rolf Skjøtskift. Eier: Tynset Foto.

I saubua i Mehøkvolver har Brostrup også etterlatt sine spor. Her har han malt veggene og tre speil i døra hvor troll og sau

er motivene. ⁽⁴⁾ Dette ble gjort i 1954. Bua ble satt opp i sammenheng med at sauegjeteren måtte ha et krypinn. Bua ble restaurert på 1990-tallet.

Thor Dalvang husker Brostrup fra tidlig barndom. Han sier at Brostrup var en kar som lett samla ungene rundt seg med sine gode historier og store fortellerevne. Brostrup var på Dalvang og malte fem bilder av garden på bestilling fra bestemor Kari. Disse skulle være presanger til noen av ungene. Han malte garden slik han husket den fra egen barne- og ungdomstid rundt 1900 og hadde også noen bilder å støtte seg til.

Garden til Thor Dalvang, Dalsmoen kaltes den tidligere, slik den så ut rundt 1900.

En iskald kveld, 10. januar i 1944, brøt det ut brann på Dalsmoen. Fjøs og stallbygning brant ned og noen dyr brant inne. Buret til høyre og tømmerstua ble redda. Leif og Kjell Olav husker datoen godt da det skjedde på gebursdagen til Marit Volden. Hun fylte 30 år 10. januar 1944.

Omgangsvenn av Brostrup og bestefar til Thor, Kristoffer Brubakken, fikk maleriet i presang fra naboer. Kristoffer var en kar som likte å gå på «toppjakt» etter tiur, noe bildet kan tyde på. Mangel på storfugl var

⁽⁴⁾ Historie om Mehøbua, 2001, Ingrid Taraldsten Odden

det visstnok ikke! Ifølge dagboka var Brostrup på Bjørkeng mange dager i februar i 1955.

Brostrup malte dette på tidlig 1950-tall. Maleriet henger på Brubakken.

Hjørneskap med marmorering og ådring.

Kiste på Bjørkeng.

Kista på Bjørkeng har utskjæringer både på lokket og i fronten. Disse har Brostrup fargesatt. Dette er ett av flere eksempler på at Brostrup har vært inspirert av, eller har forsøkt å etterligne, finearbeid når han ådret. Ved finearbeid på større flater ble tynne trefinerer fra samme emne montert ved siden av hverandre, slik at strukturen i treverket på de to flatene speilet hverandre og skapte en symmetrisk effekt. Dette har han nok forsøkt å illudere på denne kista.

Inni lokket har Brostrup malt ei stor blå rose på kvit botn. Den ligger sentrert i lokket og har mange likhetstrekk med ranke-malinger til eldre malere.

På Bjørkeng har Brostrup også malt en buffet. Ellers kunne Jon Bjørkeng vise fram mange mindre ting, som et lite bord og to rosemalte treboller, jønnbrødstett, laup og ei grautdylle.

I mars 1955 skriver Brostrup i dagboka at han malte hos Anton Mælan. «Hele uken hos Anton Mælan», står det. Han brukte i tillegg litt spredt tre-fire dager, og summen 210 står oppført. Sannsynligvis er dette oppgjøret for malinga. Anton er bestefar til Astrid Mælan. Skapene står i kårstua på garden Mælan.

På det andre framskapet på Mælan har han brukt de samme teknikkene, her er bl.a. et motiv fra setra på Åsan. På setra henger et maleri av Brostrup med et yndet motiv av en hest.

Dette framskapet er ådret, speilene har motiver fra de ulike årstidene. Det er blomstermotiver i de smalere feltene, krone og listverk er marmorert.

Denne kista har mye til felles med kista fra Fiskvik bortsett fra de lysere feltene i fronten. Kistelokket er malt innvendig. Under smijernsarbeidet er det lagt rød fløyel.

Jeg har vært hos Erik og Olaf Kindøls-haug og tatt bilder av kiste og framskap. Her malte Brostrup i 1957.

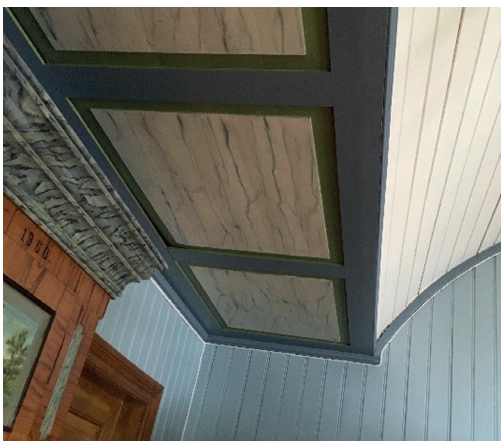
Framskap på Kindølshaug malt i 1957.

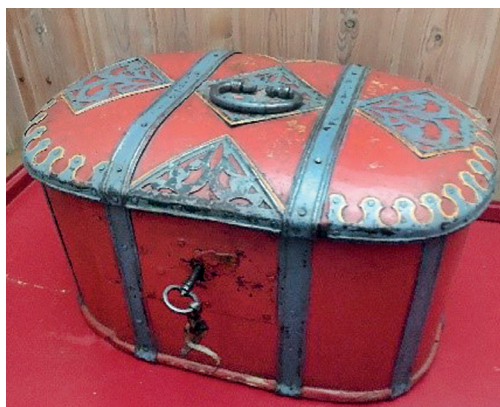
Brostrup malte dette bildet i 1959 til dattera Margrethe da hun skulle flytte heimefra for å bo på hybel. Eier: Olav Streitlien.

På garden Løkkja bodde Agnes og Knut Løkken da Brostrup malte her. De var barnløse, og dagens eiere, Trond og Aud Karen Leet, kjøpte garden. Trond Leets bestefar var Knuts søskenbarn. Her malte Brostrup mange møbler. Han har marmorert speilene i taket og på veggene.

Alle møblene er malt i samme stil og med ensartet fargebruk. Vi finner ådring i treverket og speil med naturmotiver, marmorering av skapkroner og delvis på sokler, samt i de smale feltene på framskapet. På skatoll og hjørneskap har han malt enkle ranker. Framskap, hjørneskap og kommode er ikke med her. Malearbeidene ble gjort i 1960.

En detalj fra taket i stue hos Trond Leet. Hjørneskap og kommode malt i samme stil står i denne stua.

Ferdaskrin hvor smijernsarbeidet taler for seg. Brostrup malte dette for Kjell Håvard Løkken i 1963.

Vegghengt skap på Brendbakken, med kraftig krone og rikt profilert listverk.

Ifølge dagboka malte Brostrup på Brendbakken i 1953, muligens dette veggskapet og mange andre mindre ting som Eivind Brendbakken viste fram: to stoler, to mangletre, grautdylle, et par butter og lite bord. Her står også framskap og hjørneskap samt ei kiste som Brostrup har malt, men tidspunktet er uvisst.

Brostrus datter, Kristine, var gift med Halfdan Brendbakken. De fikk tre barn, Eivind, Siri og Bjørn. Barnebarna husker bestefar Brostrup godt og minnes at han var på Brendbakken og malte ei ukes tid i 1965.

Skatoll med overskap.

Bjørn forteller at da bestefaren malte døra på overskapet (den var tatt av skapet) og var ferdig med en vakker blomsterranke og døra skulle henges på skapet, viste det

seg at døra hadde stått opp/ned. Alt forgjeves! Han sto like ved siden av bestefar og betraktet det hele. Han husker at Brostrup lagde dyr til ungene og at dyra kunne bevege seg litt, men at de måtte håndteres med stor forsiktighet.

Veien heim var ikke så lang, men Brostrup begynte å dra på åra. Han var 76 år siste gangen han malte på Brendbakken. Eivind skyssset Brostrup heim til Brenvang med hest da jobben var gjort.

Leif forteller ellers at Brostrup spikket små husdyr til alle ungene da de bodde i Haugen. Disse malte han. Ungene bygde en liten gard til dyra sine utendørs og der lekte de mye. Gardsanlegget til ungene ble stående igjen da de flyttet fra Haugen, mener han.

Denne trehesten lagde Brostrup til Jon Vangen, sønnen til Arnt Vangen. Den var stor, 40-50 cm høy. Huset hvor hesten sto brant dessverre ned i 2012. Her hadde Brostrup malt store malerier rundt om på veggene i peisestua.

Arnts sønnesønn, Egil Vangen, har latt meg fotografere ei ku som har stått hos hans foreldre Bjørnhild og Kjell. Dette er også et av Brostrups produkter. Den er mesterlig lagd, kua har lærrem med ei bittelita spenne, og ei lita, tilspikka bjølle. Det er sannsynlig at Brostrup brukte et treslag som

var lett å forme når han spikka dyra, kanskje osp eller gråor, som er lett å finne i våre trakter.

Kua til Brostrup.

Brostrup produserte også små dyr som han brukte som premie når ungene og lekekameratene deres hadde hoppkonkurranse i bakkene rundt heimen i Brenna.

Kjell Olav forteller at de som sto for menighetsmøtene i Fådalen fikk småting som Brostrup lagde til utlodning.

Fådalen skole. Ramme lagd av Sigurd Klettvang. Foto: Bett Mary Müller.

Bilde av den første skola i Fådalen, bygd 1865, malte han også. Her var Brostrup elev. Bildet henger på Fålund i Fådalen.

I 2002 hadde Museumssenteret på Ramsmoen på Tynset en utstilling med

arbeider til lokale kunstnere. Brostrup Müller var representert med mange bilder.

Hvor fikk Brostrup Müller inspirasjon til sine dekorasjonsarbeider?

Mange av panelene som Brostrup har etterlatt seg bærer preg av at han fant inspirasjon i eventyr, folkeviser og sagaer. Maleriet av trollet som leter etter kjerringa si er et godt eksempel. Beretninga fra Færøysagaen om Sigmund og Tores ferd til Lade, og ungguttens dramatiske møte med bjørnen inspirerte også.

Brostrup hadde naturen tett innpå seg. Spesielt i unge år var han ofte ute i skogen, oppe i fjellet, ute på myrene. Bildene viser tydelig Brostrups kjærlighet til dyra og naturen han hadde rundt seg. Han var en naturens mann og fant mye inspirasjon der.

Opplevelser fra arbeidslivet og arbeidsfellesskapet var en tydelig inspirasjonskilde. I mange av panelene fra Brenna er dette temaet. Han har navngitt arbeidsfolkene – gode naboer, gode venner. Noen av bildene hans har også verdi som dokumentasjon fra tider vi ellers bare kjenner gjennom svartkvitt-foto.

Marmorering og ådring: Inspirasjon og utvikling

Det er svært sannsynlig at Brostrup også hentet inspirasjon fra dekorasjonsmalere som har levd tidligere. Nord-Østerdalen har en rik tradisjon med interiørmaling, sier Per Hvamstad i artikkelen *Bygdemalere* (Årbok for Nord-Østerdalen 2002). Han nevner Synvis Olsønn Holemoen og Ola A. Beitdokken som de største navna. De virket 100 år før Brostrup, men etterlot seg en stor og synbar kulturarv. Et godt eksempel er likheten mellom malinga som Brostrup har utført på innersiden av kistelokket på ei kiste han malte på Fiskvik i 1950 og kister

på Bjørkeng og Kindølshaug flere år senere. Inne i lokket på Fiskvik-kista er det en flott rankeleddsmaling som Brostrup ikke ville male over, men han ble inspirert til å male noe lignende, men på sin egen måte, «*på sin dialekt*», som Ingeborg Reitan sier om individuelle maleres personlige uttrykk. ⁽⁵⁾

Jeg siterer fra Amund Spangens bok *Bygge og bo i Nord- Østerdalen*:

«Ut over bygdene var det malerhandtverkerne som måtte bøte på mangelen på importerte materialer, og de ble mestere i å skape interiører som ga illusjon av «fine» tre- og stensorter. Under klassisismen hadde marmoreringen en naturlig plass, og marmordekoren er noe av det som framfor alt særmerker romkunsten i Nord-Østerdalen. Forbildet var den klassiske marmoren. Listverk, dør-omramminger, dørspeil, veggfelt, hele tak ble marmorert».

Som det meste av dekor og utsmykning finnes de fineste og mest overdådige arbeidene i kirkene. Besøk i kirkene her nord i dalen må ha vært en stor inspirasjonskilde og likeså noe å lære av. Å sitte i Røros eller Tynset kirke og betrakte den storslagne marmoreringa på korveggen og galleriveggene måtte være stort for en kunstner. Begge disse kirkene fikk stor betydning for arbeidene som ble utført i Nord-Østerdalen og Sør-Trøndelag, skriver Jon Brønne i boka *Dekorasjonsmaling*.

Som nevnt brukte Brostrup marmorering spesielt rundt store veggmalier som på Kvitsten. Han brukte også marmorering på toppen av skapkroner og på profilert listverk på skapene. Dette ser vi på de fleste av skapene, både vegghengte skap og framskap. Han marmorerer også speilene i mange skap som hjørnskap hos Ketil Le-

teng, felt på skatoll og hele bakveggen i framskapet på Fiskvik.

På Løkkja (hos Trond Leet) bruker han også marmorering på veggfelt og på felt i taket. Jon Brønne skriver at takmarmorering i all hovedsak har blitt brukt i stue – eller stasrom.

Han har likeså brukt marmoreringsteknikken på golvklokker på Fåsetbru, Dalsmoen og hos Ketil Leteng.

For det første kan en se at Brostrup utvikler marmoreringsteknikken sin. Han blir dyktigere. Det er for eksempel stor forskjell på den ganske matte marmoreringa med to farger på Kvitsten fra 1927 og framskapet han marmorerte på Dalsmoen 23 år senere. Både her og på mange av skapkronene går marmoreringa til Brostrup et steg videre – mer mot det fantastiske. Det samme ser vi på veggskapet på Brendbakken. Amund Spangen beskriver at det skjedde en endring i marmoreringsdekoren på 1800-tallet. «Fra å være naturalistisk ble marmoren etter hvert ren fantasi» sier han i boka *Bygge å bo i Nord-Østerdalen*. Brostrup Müller begynte å male samtidig med at marmoreringsdekoren igjen kom på moten. Vi ser at mange av arbeidene hans er direkte inspirert av den sene 1700-talls marmoreringa i kirkene. Så har altså også Brostrup ei personlig utvikling mot mer dristige og fantastiske marmoreringer, slik en ser på flere skap på 1950- og 60-tallet.

Amund Spangen sier at mange steder holdt ådringsteknikken seg lenge. I Norge var det liten tilgang på edle tresorter, kanskje nettopp derfor ble ådring en teknikk som ble brukt over et langt tidsspenn. En ser at Brostrup gjorde seg stor nytte av denne malingstradisjonen under all den tid han malte. På Kvitsten ådret han veggene i stua i mørkebrune nyanser opp mot den

⁽⁵⁾ Ingeborg Reitan: *Rosemaling på kister i Os og Tolga*, Årbok for Nord-Østerdalen 1999

smale hylla som løp rundt hele stuerommet. Amund Spangen sier: «Dette er en arv fra klassisismen: den tyngste fargen ble brukt nederst, og ei list, som gjerne ble malt i en anna farge, markerer overgangen mellom brystningspanelet og den lysere veggflata over». Den litt tunge rødfargen som skulle gi et solid og tungt inntrykk ser vi også på brystningspanelet fra den originale malinga heime hos Brostrup. Vi ser at Brostrup også utvikler sin ådringsteknikk over tid. Fra å ådre med mørke og rødlige brunfarger i kanskje bare to strøk, begynner han også å etterligne finerarbeider, flammebjørk og eik.

Fra mangfoldige roser til rankeledds-maling med Brostrups egen signatur

Rosemaling ble som nevnt tidligere vakt til live igjen rundt århundreskiftet. Den hadde ikke en veldig sentral plass i Brostrups dekorasjonsmaling, men på nesten hvert framskap jeg har sett har Brostrup *innslag* av rosemaling. Og helst i kombinasjon med ådring og marmorering. Motivene er små og delikate, de er sentralt plassert på flata som skal dekorerer, men det er sjelden at motivet fyller ut hele feltet. En kan ikke si at Brostrup rosemalar i en bestemt stil. Rosemalinga spenner fra det flate, ornamentale, som på skatollene på Brendbakken og Leet, til det ganske naturlike, som på framskapene på Øien, Mælan og Kindølshaug.

På lokket på skatollet på Dalen har han malt to kranser med roser. Han rosemalte også kakestetter, dyller, treboller, lauper, mangletre og stoler.

Jeg har funnet to eksempler på ranker på innsiden av kistelokk som Brostrup har malt, fra Bjørkeng og Kindølshaug. Innsiden av kistelokket på kista på Fiskvik har han, som påpekt tidligere, ikke rørt. Her ser vi tydelig hvordan Brostrup så og si samta-

ler med de gamle dekorasjonsmalerne: han viderefører stedet der det males (innsiden av kistelokket), plassering (sentrert), type motiv (ranke) og fargebruk (blått på kvit botn). Men han gjør det på sin egen måte: med et mindre motiv, et mindre dramatisk uttrykk og mer delikate gradvise fargeoverganger.

Landskapsmalerier i ei ny tid

I 1700- og 1800-tallets dekormaling var det vanlig å male landskap i speilene på dører og på større veggflater. Ofte ser vi at motivene er fremmedartede. Store hus som ikke hørte Østerdalen til og ofte et fremmed landskap med vegetasjon som sypresser var vanlige motiver, skriver Amund Spangen.

Nils Ellingsgard i boka *Norsk rose-maling* skriver:

«Ett motiv fant gode vekstvilkår her i skogbygdene: treet, og først og framst furutreet. Dette lever som et grunnmotiv gjennom hele perioden, malt stilisert eller i mere naturalistiske former. Sammen med marmoreringsdekoren er det tremotiva som sterkest særmerker østerdalsk pryd-maling».

Brostrup tok også i bruk landskapsmotiver hvor skog og trær står sentralt da han begynte å male i mellomkrigstida. Landskapsmaleriene hans finnes på paneler, i dørspeil og hele dører, på skuffer og bakvegger i ulike møbler og særlig på skap. Mange av skapene var gamle da Brostrup malte dem på 1950- og 60-tallet. Han dekorerte dem etter tidas smak, slik at de passet inn i stuerommene folk innredet i etterkrigstida. Ei side av Brostrups virksomhet som dekorasjonsmaler er at han på denne måten kan ha berget mange gamle antikviteter.

Men tilbake til uttrykket i maleriene hans: Brostrup brukte hjemlige motiver. Vi finner stedegen vegetasjon som furu og løvtrær og blanke fjellsjøer hvor åsen speiler seg i vatnet. Han hadde svært ofte komposisjoner hvor han malte motiver fra ulike årstider. Han prøvde ikke å male noe eksotisk og fremmedartet, slik dekorasjonsmalerne 100 år før han gjorde.

Denne betydelige forskjellen må skyldes at kunsten og samfunnet hadde gjennomgått store forandringer i mellomtida. For det første hadde det romantiske landskapsmaleriet og maleriet under impresjonismen skapt et ideal om faktisk gjengivelse av virkeligheten. For det andre var fotografiet oppfunnet, noe som også skapte et ideal om faktisk gjengivelse som det var verdt å strekke seg etter. En egen sjanger innafor fotografering var å ta bilder av hus og garder. Det er vanskelig å se Brostrups gardsmalerier uavhengig av fotografiet. Kilder forteller også at Brostrup kunne bruke fotografier som grunnlagsmateriale når han malte.

Bygdemalerne hadde ingen fast og planmessig opplæring. De var sjøllærte. Men de snappet opp teknisk kunnskap og fikk impulser til malinga si både gjennom kontakt med reisende malere og ved å bruke lære- og oppskriftsbøker. Noen fikk kanskje opplæring gjennom å fungere som hjelper hos mer vante utøvere innen malerkunsten.

At tema fra sagaer, eventyr, dyreliv og lokal natur ble malt blant anna på bondesamfunnets gamle stasmøbler, kan vi se i lys av norsksdomsrørsla og nasjonalromantikken. Da Ola Beitdokken og Synvis Holemoen malte på 1700- og 1800-tallet var snekkerkunsten og malerkunsten fra Europa idealet. Deres oppdragsgivere ønsket den store verden velkommen inn i hjemmene sine, for eksempel i form av eksotiske

og fremmedartede landskaper og trær.

Da Brostrup malte, drøyt 100 år senere, var situasjonen fullstendig endret: Norges egen natur og nasjonens historie og kultur var nå etablert som det nye skjønnhetsidealet som kunstnere skildret gjennom sine ulike uttrykk eller stiler. Brostrup Müller gikk inn som siste ledd i den lokale interiørmalertradisjonen gjennom sammenhengene han malte i, blant anna på paneler og møbler, og med noen av teknikkene han brukte. Men *motivene* sine kunne han trygt finne i lokalmiljøet.

Jeg har besøkt og blitt velvillig mottatt på gardene i Fådalen, på Fåset og Tynset. Det har blitt atskillige bilder av flotte gamle møbler og malerier. Noen presenteres her, men langt fra alle kan tas med. Dette er heller ingen fullstendig kartlegging av det Brostrups har malt. Bakerst vil du finne ei liste over det jeg har kjennskap til av Brostrups produksjon, og hvem som eier gjenstandene.

Der det ikke er skrevet navn på fotograf er det jeg som har tatt bildet.

Muntlige kilder:

Jon Bjørkeng
Siri Grete Bjørkeng
Bjørn Brendbakken
Eivind Brendbakken
Oddvar Dalen
Thor Dalvang
May Kari Wagenius Distad
Björg M. Fiskvik
Jan Magnar Fossen
Berit Fremmergård
Rita Fåsetbru
Erik Kindølshaug
Olaf Kindølshaug
Kjell Eiliv Klettvang
Aud Karen Leet

Trond Leet
 Kjell Håvard Løkken
 Olav Magnar Løkken
 Ole Kristoffer Løkken
 Liv Solveig Lunsæter
 Astrid Mælan
 Bett Mary Müller
 Bjarne Müller
 Kjell Olav Müller
 Kristoffer Müller
 Leif Müller
 Kitty Edel Sagvang
 Anne Kathrine Streitlien
 Anette Lunsæter Tømte
 Kåre Eldar Vang
 Egil Vangen
 Kjell Håvard Vangen
 Knut Morten Vangen
 Unni Wangen
 Ivar Ystad
 Inger Øien
 Nils Sverre Øien

Skriftlige kilder:

- Brønne Jon: Dekorasjonsmaling.
- Ellingsgard Nils: Norsk rosemåling.
- Spangen Amund: Bygge og bo i Nord-Østerdalen
- Sæter: Folldalen
- Årbok for Nord-Østerdalen 1986, Ingeborg Reitan
- Årbok for Nord-Østerdalen 1999, Ingeborg Reitan
- Årbok for Nord-Østerdalen 2002, Per Hvamstad

Oversikt over Brostrup Müllers produksjon så langt jeg kjenner den. Dagens eier anført:

- Helge Bakke: Maleri av setra på Kvikneskogen.
- Bella Banken: Naturmaleri.
- Jon Bjørkeng: Laup, to treboller, kake-

stett, grautdylle, hjørneskap, bord over butt, kiste, buffét.

- Eivind Brendbakken: Skatoll med overskap, veggskap, buffét, hjørneskap, framskap, to malerier, to stoler, to mangeltre, lite bord, to butter, dylle.
- Brubakken: Naturmaleri.
- Oddvar Dalen: Skatoll med overskap, to framskap, hjørneskap.
- Thor Dalvang: Maleri av garden.
- May Kari Wagenius Distad: Maleri av garden, på setra: dørkarm og dør med speil.
- Bjørg M. Fiskvik: Dylle, framskap, kiste.
- Fiskvikvangen: maling på peis, dører.
- Lasse Fiskvik: tegning, butt.
- Jan Magnar Fossen: Framskap, dørspeil, to kister, fem treboller.
- Berit Fremmergård: Skatoll.
- Fålund: Maleri av den gamle skola i Fådalen.
- Rita Fåsetbru: Framskap, veggklokke.
- Kjell Oddbjørn Gjelten: Skrivepult med rosemaling på glass i dører, krans under taket i gammelstue på Gjelten/roser. Huset er satt opp som hytte på Os.
- Erik og Olaf Kindølshaug: Framskap, kiste.
- Kjell Eiliv Klettvang: Stort bilde på peis, skatoll, maleri av garden.
- Trond Leet: Framskap, hjørneskap, skatoll, veggskap, skap med dører og skuffer, marmorerte speil på vegg og i tak.
- Ketil Leteng: Framskap, hjørneskap.
- Liv Solveig Lunsæter: Maleri fra setra i Kroken.
- Kjell Håvard Løkken: Ferdaskrin, grautdylle.
- Olav Magnar Løkken: Skatoll, maleri av garden.
- Ole Kristoffer Løkken: Framskap, kiste,

- golvklokke, maleri av garden.
- På Nysetra: to dører med malte speil.
- Bjarne Müller: Naturmaleri, aviskurv, hjørneskap.
  - Kjell Müller: Røkebord, palett, malings-skrin.
  - Kristoffer Müller: Veggmalerier: mosekjøring, tømmerkjøring i Storrøsten i Brydalen, tømmerkjøring i Fådalen, geitebukk ved Sparsjøvollen, Fåa i vårflom, heimgarden til Petra ved Aursunden, setra tilhørende garden, Kristiana og kua, saueflokk, tiurleik, garden Brenvang, hare, tiurleik, elger ved vatn, dør med speil.
  - Leiv Müller: Maleri av Tjønndalen, to gardsmalerier.
  - Astrid Mælan: To framskap, maleri.
  - Sverre Sagvang: Hjørneskap.
  - Saubua i Mehø: Dør med speil.
  - Gunnar Skjellaug: Maleri av Øvre Savalberget, i gamlestua ådrede vegger og sjablongmaling.
  - Anne Kathrine Streitlien: Maleri av Brenvang-garden.
  - Olav Streitlien: Naturmaleri.
  - Kirsten Sætermyrmoen: Buffet med glassdører som er rose malt. Lite bord.
  - Annette Lunsæter Tømte: Framskap, gardsmaleri fra Dalvang 1910.
Ådret: Fire stoler, to pidestaller, skyvedør, skrivebord, lite veggskap, to nattbord, stor tine med lokk, bildertamme.
  - Kåre Eldar Vang: Maleri av garden.
  - Arnt Vangen: Stor trehest, naturmalerier rundt om i hele stuerommet (finnes ikke lenger).
  - Egil Vangen: Utskåret ku.
  - Erik Vangen Jordet: Gardsmaleri av Vangen, Fådalen.
  - Knut Morten Vangen: Veggmalerier: Sigmund Brestson i kamp med bjørnen, elg ved fjellsjø, fjellandskap med foss og hestefølge, tiurleik, hjørneskap, mindre veggskap, dørspeil, ådring vegger, maling ellers i rommet.
  - Kjell Håvard Vangen: Naturmaleri, kommode.
  - Unni Wangen: Malt dør.
  - Gjertrud Graneng Westum: Kommode.
  - Ivar Ystad: to gardsmalerier av Brukroken nordre, veggklokke, dørspeil.
  - Nils Sverre Øien: Framskap, hjørneskap, maleri av garden.